

KATYZMY POETYCKIE OKTOECHOSU,

które śpiewamy po pierwszej recytacji Psalterza w świętą Czterdziestą.

W poniedziałek na jutrzni. Po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy pokutne. Ton 1:

Poczęty jestem w nieprawościach, marnotrawny, nie śmiem spojrzeć na wysokości niebios, ale odważając się ze względu na Twoją przyjaźń do człowieka, wołam: Boże, oczyść mnie i zbaw mnie.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Jeśli sprawiedliwy ledwo się zbawi, to gdzie ja pojawię się, grzeszny? Nie niosłem ciężaru i znoju dnia, przeto policz mnie, Boże, z najemnikami jedenastej godziny i zbaw mnie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Widząc w Tobie cud cudów, Łaski Pełna, stworzenie raduje się. Poczęłaś bowiem bez nasienia i zrodziłaś w niewypowiedziany sposób Tego, którego nie mogą widzieć wodzowie aniołów. Módl się do Niego, Bogurodzico, za dusze nasze.

Po siódmej pieśni mówimy męczennikom, jeśli Menea nie ma kontakionu.

Jeśli ma, mówimy poniższy razem z kazyzmami poetyckimi męczennikom. Ton 1:

Chwalebni cierpiętnicy zostali przez Ciebie, Panie, przyodziani chwałą cierpienia i czią koron. Cierpliwie znosząc bowiem rany zwyciężyli nieprawych i mocą Bożą z niebios otrzymali zwycięstwo. Dla ich modlitw daj nam, Boże, wielkie Twoje miłosierdzie.

We wtorek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy pokutne. Ton 1:

Objęcia ojcowskie otwórz dla mnie, poszczącego, marnotrawnie moje spędziłem życie, na bogactwo niewyczerpane patrząc Twych łask, Zbawco, teraz oto upokorzonego nie odrzuć serca, do Ciebie bowiem, Panie, wołam z rozrzewnieniem: Zgrzeszyłem na niebo i przed Tobą.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Twój Trybunał budzi bojaźń i Sąd sprawiedliwy, czyny moje są okropne, lecz sam, Miłosierny, uprzedziwszy zbaw mnie i wyzwól z męki, wybaw mnie, Władco, z losu kozłów i uczynń mnie godnym stać po Twojej prawicy, Sędzio najsprawiedliwszy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Poczęłaś bez spalenia ogień Bóstwa i bez nasienia zrodziłaś Źródło Życia, Pana, Łaski Pełna Bogurodzico, zbawiaj Ciebie wysławiających.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Jako zwycięzcy rycerze, jednomyślnie wierzący, nie ulękliście się grózb oprawców, święci, przystąpiliście gorliwie do Chrystusa, wzięwszy czcigodny krzyż, i skończywszy bieg otrzymaliście nagrodę z niebios. Chwała umacniającemu was, chwała koronującemu was, chwała działającemu przez was wszystkim uzdrowienia.

W środę na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie krzyża. Ton 1:

Oreż krzyża w bitwie objawił się niegdyś pobożnemu cesarzowi Konstantynowi, niezwyciężone zwycięstwo nad wrogami, ze względu na naszą wiarę. Przeto drżą wrogie moce: on jest wiernych zbawieniem i chwałą Pawła.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Drzewu Twego krzyża kłaniamy się, Przyjacielu człowieka, albowiem na nim przygwożdżony byłeś, Życie wszystkich. Raj otworzyłeś, Zbawco, łotrowi z wiarą do Ciebie przystępującemu i uczyniłeś godnym słodczy wyznającego Ciebie: „Wspomnij mnie, Panie”, przyjmij więc i nas jak jego, wołających: Zgrzeszyliśmy, przez Twoją łaskawość nie pogardzaj nami.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Owieczka widząc na drzewie Baranka, Ciebie Słowo, z łotrami, z wielką cierpliwością dającego się ukrzyżować i przebijany mając bok, wołała krzyżując macierzyńsko: Cóż to za przedziwna i przerażająca tajemnica? Jak grób może pokryć nieopisanego Boga? Niewypowiedziane jest to, co się dokonuje! Nie pozostawiaj mnie, która Ciebie zrodziłam, najśłodszy mój Synu!

Po siódmej pieśni męczennikom:

Bólami świętych, które za Ciebie przecierpieli, bądź ubłagany, Panie, i ulecz wszystkie nasze bóle, prosimy, Przyjacielu człowieka.

W czwartek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie apostołom. Ton 1:

Siecią słów splecenia krasomówcze rybacy pałeczką krzyża otworzywszy, oświecili pogan, aby pobożnie sławili Ciebie, prawdziwego Boga. Przeto Tobie, który umocniłeś ich, pieśń zawołajmy: Chwała Ojcu i Synowi, chwała jednoistotnemu Duchowi, chwała Tobie, który przez nich oświeciłeś świat.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich nauka i do krańców ziemi ich słowa.

Mądry łowcy świata, przyjąwszy od Boga miłosierdzie, módlcie się i teraz za nami, wołającymi: Panie, zbaw kraj i miasto Twoje, i dla modlitw apostołów wyzwól nasze dusze ze zła, które trzyma je w swej mocy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bez matki zrodzonego na niebiosach, co przewyższa myśl i słowo, na ziemi bez ojca zrodziłaś, do którego módl się, Bogurodzico, za dusze nasze.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Błagajmy wszyscy męczenników Chrystusowych, albowiem oni modlą się o zbawienie nasze. Wszyscy przystąpmy do nich z wiarą, oni toczą łaskę uzdrowień, oni jako stróże wiary odpędzają pułki demonów.

W piątek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 1:

Gdy zostałeś rozpięty, Chryste, zginęła tyrania, zdeptana została wraza moc. Ani bowiem anioł, ani człowiek, ale sam nas zbawiłeś, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Oreż krzyża w bitwie objawił się niegdyś pobożnemu cesarzowi Konstantynowi, niezwyciężone zwycięstwo nad wrogami, ze względu na naszą wiarę. Przeto drżą wrogie moce: on jest wiernych zbawieniem i chwałą Pawła.

Chwała, i teraz. Teotokion: Mając Twoje orędownictwo, Przeczysta, i Twoimi modlitwami wybawieni z nieszczęść, wszędzie chronieni krzyżem Twego Syna, wszyscy Ciebie z wdzięcznością pobożnie uwielbiamy.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Chwalebni cierpiętnicy zostali przez Ciebie, Panie, przyodziani chwałą cierpienia i czią koron. Cierpliwie znosząc bowiem rany zwyciężyli nieprawych i mocą Bożą z niebios otrzymali zwycięstwo. Dla ich modlitw daj nam, Boże, wielkie Twoje miłosierdzie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie pokutne. Ton 2:

Jak fale morskie powstały na mnie moje nieprawości, jak statek w głębinach ja jeden jestem strwożony przez liczne grzechy. Przeto skieruj mnie do cichej przystani, Panie, przez pokutę i zbaw mnie.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Ja jestem drzewem niepłodnym, Panie, nie przynoszą żadnych owoców skruchy, boję się sieczenia i lękam się owego niegasnącego ognia. Przeto modlę się do Ciebie, przedtem nawróć mnie i zbaw.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico przez wszystkich wielbiona, uczynj nas godnymi zmiłowania. Wejrzyj na lud, który zgrzeszył, okaż jak zawsze moc Twoją. W Tobie bowiem nadzieję pokładając, wołamy do Ciebie: „Raduj się!”, tak jak niegdyś Gabriel, wódz zastępów bezcielesnych.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Ciebie, który niebo przyodziewasz obłokami, święci mieli jako szatę w świecie, przecierpieli męki nieprawych i zniszczyli oszustwo bałwochwalstwa. Ich modlitwami wyzwól i nas od niewidzialnego wroga, Zbawco, i zbaw nas.

We wtorek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie. Ton 2:

Zmiłuj się nad nami, rzekł Dawid, i ja wołam do Ciebie: Zgrzeszyłem, Zbawco, oczyściwszy moje grzechy przez pokutę, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

„Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade mną”, nad dwoma grzechami płakał Dawid, a ja w tysiącach grzechów wołam do Ciebie. On łzami zalewał pościel, ja zaś ani jednej kropli nie mam, jestem zrozpaczony i modlę się: Zmiłuj się nade mną, Boże, z wielkiego Twego miłosierdzia.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Bogurodzico, nie pogardzaj mną, wymagającym Twojej opieki. W Tobie bowiem ma nadzieję dusza moja, zmiłuj się nade mną.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Ty, który oświeciłeś Twoich świętych bardziej od złota i wysławiłeś Twoich sprawiedliwych jako Dobry, bądź przez nich ubłagany, Chryste Boże,

obdarz pokojem nasze życie jako Przyjaciel człowieka i wnieś modlitwę jak dym kadzidlany, jedyny spoczywający w świętych.

W środę na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 2:

Przedstawiamy Tobie na modlitwie życiodajny krzyż Twojej łaskowości, który darowałaś nam niegodnym, Panie, zbaw kraj i miasto Twoje, błagamy, dla Bogurodzicy, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Jak wróg zniewolił Adama obrazem pokarmu z drzewa, tak i Ty zniewoliłeś wroga drzewem krzyża i męką Twoją. Przyszedłeś bowiem jako drugi Adam znaleźć zbłąkanego i ożywić zmarłego. Boże, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Dziewica i Matka Twoja, Chryste, widząc Ciebie rozciągniętego na drzewie i martwego, płacząc gorzko, mówiła: Synu mój, cóż to za tajemnica budząca bojaźń? Ty, który wszystkim dajesz życie wieczne, jakże to dobrowolnie umierasz na krzyżu haniebną śmiercią?

Po siódmej pieśni męczennikom:

Cierpiętnicy Pańscy, błogosławiona jest ziemia napojona waszą krwią i święte są miejsca, które przyjęły wasze ciała. W wysiłku zwyciężyliście bowiem wroga i z odwagą głosiliście Chrystusa. Módlcie się do Niego jako dobrego, błagamy, aby zbawił dusze nasze.

W czwartek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzma poetycka apostołom. Ton 2:

Ty, który łowcom dałeś mądrość większą niż krasomówcom i posłałeś ich jako głosicieli całej ziemi, z niewypowiedzianej przyjaźni do człowieka, Chryste Boże, przez nich umocnij Twój Kościół i wiernym ześlij Twoje błogosławieństwo, jedyny miłosierny i Przyjacielu człowieka.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich nauka i do krańców ziemi ich słowa.

Rybacy z niewypowiedzianej Twojej przyjaźni do człowieka złowili pogan i nauczyli krańce ziemi kłaniać się Tobie, Chryste Boże. Przez nich umocnij Kościół Twój i wiernym ześlij Twoje błogosławieństwo, jedyny spoczywający w świętych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ciebie uwielbiamy, Bogurodzico, wołając: Raduj się, obłoku niezachodzącego Słońca, które nosiłaś w łonie, Pana Chwały.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Apostołowie, męczennicy i prorocy, biskupi, sprawiedliwi i asceci, którzy dobrze spełniliście bój i zachowaliście wiarę, macie odwagę do Zbawcy, módlcie się do Niego jako Boga za nami, błagamy, aby zbawił dusze nasze.

W piątek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 2:

Przeczystej Twojej ikonie, o Dobry, oddajemy pokłon, prosząc Cię, Chryste o darowanie przewinień naszych. Ty bowiem dobrowolnie zechciałeś wstąpić ciałem na krzyż, aby tych, których stworzyłeś, wybawić z niewoli wroga. Przeto dziękczynnie wołamy do Ciebie: Radością wszystko napełniłeś, Zbawicielu nasz, który przyszedłeś zbawić świat.

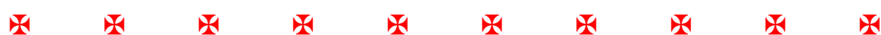
Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Zbawienie uczyniłeś pośrodku ziemi, Chryste Boże, na krzyżu rozciągnąłeś przeczyste Twoje ręce, gromadząc wszystkie ludy, wołające: Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Błogosławiona jesteś Bogurodzico Dziewico, śpiewamy Tobie, bowiem krzyżem Twego Syna zwyciężona została otchłań i uśmiercona śmierć, powstaliśmy umarli i staliśmy się godnymi życia, otrzymaliśmy raj, dawną rozkosz. Przeto wdzięcznie sławimy jako Władcę Chrystusa Boga naszego i jedynego wielce miłosiernego.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Na niezachwianej opoce umocnili się święci, zdecydowanie zwyciężywszy oprawców i przez męki otrzymali korony. Dla ich modlitw, Boże, zbaw nas.

W poniedziałek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 3:

Na Sądzie Ostatecznym oskarżani są osądzeni bez oskarżycieli i bez świadków, zostaną bowiem otwarte księgi sumienia i ujawnione tajemne czyny. Przeto przed owym powszechnym widowiskiem, gdy będziesz doświadczać dokonane przeze mnie czyny, Boże, oczyść mnie i zbaw mnie.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Dokąd, duszo moja, będziesz trwać w grzechach? Dokąd będziesz odkładać pokutę? Przyjmij do wiadomości nadchodzący Sąd i zawołaj do Pana: Znacwo serc, zgrzeszyłem, przed osądzeniem mnie zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Każdy gdzie się zbawia, tam też słusznie dąży. Jakąż więc mamy inną ucieczkę, jak nie Ciebie, Bogurodzico, opiekująca się duszami naszymi?

Po siódmej pieśni męczennikom:

Któż nie zadziwi się wysiłkami świętych zwycięskich męczenników? Kto nie ulęknie się na zawsze ich czynów? Albowiem ogniem i biciem, zwierzętami i zabiciem zwyciężyli przeciwnika wroga, pogardzając zaszczytami cesarzy i odrzucając groźby oprawców. Przeto otrzymaliście korony od Chrystusa Boga, dającego światu wielkie miłosierdzie.

We wtorek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 3:

Żyjąc na ziemi, duszo moja, pokajaj się. Proch w grobie nie śpiewa, z grzechów nie wybawia się, zawołaj do Chrystusa Boga: Znacwo serc, zgrzeszyłem, zanim mnie osądzisz, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

W czasie modlitwy obiecuję się pokajać, a wróg gorliwie mnie przekonuje do nieprzystojnego grzeszenia, z czego wybaw mnie, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ucieczko i mocy nasza, Bogurodzico, władca pomocy świata, Twoimi modlitwami okryj sługi Twoje przed wszelkimi nieszczęściami, jedyna Błogosławiona.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Męstwo waszej cierpliwości zwyciężyło ataki wroga przywódcy zła, cierpiętnicy godni wszelkiej chwały. Przeto staliście się godnymi wiecznej szczęśliwości. Będąc męczennikami Prawdy, módlcie się do Chrystusa, aby zbawił owczarnię miłujących Chrystusa ludzi.

W środę na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie. Ton 3:

Wojska anielskie dziwią się Twojej niewysłowionej władzy i patrząc na dobrowolne ukrzyżowanie. Jakże niewidzialny jesteś zraniony cielesnie, chcąc wybawić ludzkość ze zniszczenia? Przeto jako Dawcy Życia wołamy do Ciebie: Chwała, Chryste, królestwu Twemu.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Krzyż postawiono na ziemi i dotknął nieba, nie żeby drzewo osiągnęło taką wysokość, ale Ty na nim wszystko wypełniłeś. Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zdobywszy berło mocy, krzyż Syna Twego, Bogurodzico, nim niszczymy zakusy wrogów, w miłości Ciebie nieustannie wysławiając.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Opromieniłeś pamięć Twoich cierpiętników, Panie, jako wszechmocny, albowiem umocniłeś ich w naśladowaniu Twojej męki. Zwyciężyli bowiem mężnie moc Beliara, przeto i przyjęli dar uzdrawiania. Ich modlitwami, Przyjacielu człowieka, daj pokój duszom naszym.

W czwartek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie apostołom. Ton 3:

Boży głosiciele prawdy i nauczyciele Kościoła, okazaliście się naocznymi świadkami, apostołowie, zdeptaliście bowiem oszustwo bożków i jasno głosiliście Trójcę, do której módlcie się, błogosławieni, aby darowała nam wielkie miłosierdzie.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich nauka i do krańców ziemi ich słowa.

Przyjdźcie wszyscy, zaśpiewajmy apostołom jako rządcom, przepędzili bowiem oszustwo bożków, doprowadzili do światłości życia i nauczyli sławić Trójcę, przeto wszyscy spełniając ich czcigodną pamięć, wysławmy Zbawcę.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jako nieuprawiana łoża, Dziewico, wydałaś najpiękniejszą kiść winogron, toczącą nam zbawcze wino, weselące wszystkich. Przeto błogosławiając Ciebie jako przyczyną dobra, zawsze z aniołami wołamy: Raduj się, Łaski Pełna.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Uzbroiwszy się w miecz Chrystusowy i przyoblekłszy w oręż wiary, zniszczyliście cierpieniem wrogie pułki. Gorliwie bowiem przecierpieliście dawno temu wszystkie męki, groźby i rany, mając nadzieję życia. Przeto przyjęliście też korony, wielce cierpliwi męczennicy Chrystusowi.

W piątek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 3:

Krzyż i śmierć raczyłeś przecierpieć na krzyżu postawionym pośrodku stworzeń, a gdy pozwoliłeś Twoje ciało przygwoździć do krzyża, Zbawco, wtedy słońce skryło swoje promienie, co widząc łotr wyznał Ciebie jako Boga, wołając do Ciebie: „Wspomnij mnie, Panie” i uwierzywszy przyjął pokój.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Na Cyprze, jodle i cedrze wzniesiony zostałeś, Baranku Boży, aby zbawieni z wiarą kłaniali się Twemu dobrowolnemu ukrzyżowaniu, Chryste Boże, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Dobrowolnie przecierpiałeś haniebną śmierć przez ukrzyżowanie, Szczodry, co widząc Ta, która Ciebie zrodziła, Chryste, została zraniona. Dla Jej modlitw ze względu na łaskawość Twego miłosierdzia, jedyny najlepszy Przyjacielu człowieka, Panie, zmiłuj się i zbaw świat, który wzięłeś grzech świata.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Jaśniejecie wiarą, najjaśniejsze światła, święci, lekarze pobożności, godni wszelkiej chwały cierpiętnicy. Nie ulękliście się bowiem ran oprawców i zniszczyliście zło bożków mając niezwyciężone zwycięstwo, prawdziwy krzyż.

W poniedziałek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 4:

Nawiedz pokorną moją duszę, Panie, która całe życie spędziła w grzechach, przeto na wzór nierządniccy przyjmij i mnie, i zbaw mnie.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Przepływając głębię obecnego życia, myślę o otchłani mego zła i nie mając przewodnika myśli, mówię do Ciebie głosem Piotra: Zbaw mnie, Chryste, zbaw mnie, Boże, jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wychowanej w świątyni w świętym świętych, przywdzianej w wiarę, mądrość i nieskalane dziewictwo, arcystrateg Gabriel przyniósł z niebios pozdrowienie „Raduj się”: Raduj się, Błogosławiona, raduj się, wysławiona, Pan z Tobą.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Dzisiaj wojska anielskie przyszły ku pamięci cierpiętników, oświecić myśli wiernych i opromienić świat łaską. Zostań przez nich ubłagany, Boże, i daj nam wielkie miłosierdzie.

We wtorek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 4:

Wkrótce wejdziemy wspólnie do komnaty małżeńskiej Chrystusa, obyśmy wszyscy usłyszeli błogosławiony głos Chrystusa Boga naszego: Przyjdźcie, miłujący chwałę niebieską, będąc współuczestnikiem mądrych dziewic, rozjaśniewszy wiarą nasze lampy.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Pamiętaj, duszo, że staniemy przed Sędzią w godzinie budzącej bojaźń, postawione zostaną trony i każdego oskarżać będą czyny, wtedy Sędzia będzie nieubłagany. Tam przygotowano tobie ogień okrutny, falujący jak przedziwne morze, aby wszystko pochłonąć, przeto widząc to wszystko, duszo moja, jęcz przed końcem.

Chwała, i teraz. Teotokion: Władczo i prawdziwie módl się jak Matka z odwagą, Bogurodzico, do Syna Twego i Boga naszego, aby przede wszystkim zachował miasto przybiegające pod Twoją opiekę i w Tobie mające władzę, do Ciebie przychodzące, przystani, murze obronny, jedyne orędownictwo rodzaju ludzkiego.

Po siódmej pieśni męczennikom:

W całym świecie krwią Twoich męczenników jak purpurą i szkarłatem upiększa się Kościół Twój, i przez nich woła do Ciebie, Chryste Boże: Ześlij Twemu ludowi Twoje łaski, daj pokój Twemu dziedzictwu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

W środę na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 4:

Odkupiłeś nas od przekleństwa prawa najczcigodniejszą swoją Krwią, przygwożdżony do krzyża i włócznią przebity, stałeś się dla ludzi źródłem nieśmiertelności, Zbawicielu nasz, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Szybko pomóż, zanim zostaniemy zaatakowani przez wrogów bluźniących Tobie i napelniających nas niepokojem, Chryste Boże nasz. Zniszcz Twoim krzyżem walczących z nami, aby zrozumieli, co może wiara prawosławnych, dla modlitw Bogurodzicy, jedynej Przyjaciela człowieka.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Dziewico nieskalana, Matko Chrystusa Boga, miecz przebił Twoją najświętszą duszę, gdy widziałaś dobrowolnie krzyżowanego Syna i Boga Twego. Nie przestawaj modlić się do Niego, Błogosławiona, aby da nam przebaczenie grzechów.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Męczennicy Twoi, Panie, w swoich cierpieniach przyjęli niezniszczalne korony od Ciebie, Boga naszego. Mając bowiem moc Twoją zwyciężyli oprawców i skruszyli bezsilną bezczelność demonów. Przeto modlitwami świętych Twoich zbaw dusze nasze.

W czwartek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie apostołom. Ton 4:

Światłami na krańcach ziemi okazałeś Chryste Twoich uczniów, jaśniejących w ciemności duszom naszym poznaniem Ciebie, Władco. To przez nich omroczyłeś oszustwo bałwochwalstwa i naukami pobożności oświeciłeś świat. Ich modlitwami zbaw dusze nasze.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich nauka i do krańców ziemi ich słowa.

Jak Mojżesz kierował z niewoli Izraela przez Morze Czerwone, prawicą Twoją topiąc faraona, Władco, tak cudami mądrzy Twoi uczniowie rozpedzili

morze gorzkiego bezbożnictwa i skierowali do Ciebie ludzi, Słowo niemające początku i jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Słowo Ojcowskie, Chrystusa Boga naszego, poznaliśmy z Ciebie wcielone, Bogurodzico Dziewico, jedyna Czysta, jedyna Błogosławiona, przeto nieustannie śpiewając Ciebie wysławiamy.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Cierpiętnicy Twój uzbroiwszy się w krzyż, zwyciężyli zakusy wroga przywódcy zła, Chryste Boże nasz, zajaśniali jak światła, kierując ludźmi i dając uleczenie z wiarą proszącym. Ich modlitwami zbaw dusze nasze.

W piątek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 4:

Na krzyżu przygwoździli Ciebie Żydzi, Zbawco, którym wezwałeś nas z pogan, Przyjacielu człowieka, na krzyżu rozpostarłeś dobrowolnie Twoje dłonie i pozwoliłeś sobie włócznią przebić bok. Chwała obfitości Twoich zmiłowań, wielce cierpliwy.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Widząc teraz światłość dusz naszych, Chryste, krzyż Twój przeczysty i kłaniając się jemu wołamy radośnie do Ciebie: Chwała Tobie, który zechciałeś zostać na nim podniesiony. Chwała Tobie, który krzyżem oświeciłeś całe stworzenie. Przeto nieustannie sławimy Ciebie w pieśniach.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy przeczysta Twoja Matka widziała Ciebie podniesionym na krzyżu, Słowo Boże, macierzyńsko płacząc mówiła: Cóż to za nowy i przedziwny cud, Synu mój? Jakże to Życie wszystkich kosztuje śmierci, chcąc ożywić umarłych jako łaskawy?

Po siódmej pieśni męczennikom:

Czcigodny tryumf cierpiętników okazał Kościół niebem i z ludźmi wesela się aniołowie. Modlitwami świętych Twoich, Chryste Boże, zbaw dusze nasze.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy pokutne. Ton 5:

Gdy Sędzia zasiądzie i aniołowie będą stali, trąba zabrzmie i płomień zapłonie, coż uczynisz duszo moja, prowadzona na Sąd? Wtedy bowiem ujawnione zostaną Twoje złe czyny i zdemaskowane tajemne grzechy. Przeto przed końcem zawołaj do Chrystusa Boga: Znawco serc, zgrzeszyłem, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Duszo, tu masz rzeczy czasowe, tam zaś wieczne. Patrę na Sąd i na tronie Sędziego, drzę przed wyrokiem. Przeto nawróć się, duszo, Sąd jest nieubłagany.

Chwała, i teraz. Teotokion: Z aniołami niebieskimi i z ludźmi ziemskimi głosem radości wołamy do Ciebie, Bogurodzico: Raduj się, bramo szersza od niebios. Raduj się, jedyne zbawienie zrodzonych z ziemi. Raduj się, Czysta. Raduj się, Łaski Pełna, która zrodziłaś wcielonego Boga.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Panie, cierpiętnicy pozazdrościli Twego kielicha cierpień, porzucili piękno życia i byli uczestnikami aniołów. Ich modlitwami daj duszom naszym oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

We wtorek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutna. Ton 5:

Leżąc na łożu wielu grzechów, w podstępny sposób jestem okradany z nadziei mego zbawienia. Sen bowiem lenistwa mego dostarcza mąk duszy mojej. Przeto oszczędź mnie, Chryste Boże, jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Wszyscy czuwajmy i spotkajmy Chrystusa, mając mnóstwo oleju i z jaśniejącymi lampami, abyśmy stali się godni wejścia do komnaty weselnej, a nie znaleźli się poza jej drzwiami, na próżno wołając do Boga: Zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przedziwna tajemnica Dziewicy okazała się być zbawczą dla świata. Z Niej bowiem zrodziłeś się bez nasienia i objawiłeś się w ciele bez zniszczenia, wszystkich radości, Panie, chwała Tobie.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Dałeś nam cuda świętych Twoich męczenników jako mur niezwyciężony, Chryste Boże. Ich modlitwami rozpedź zamysły pogan i umocnij wierny lud, jako jedyny dobry i Przyjaciel człowieka.

W środę na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 5:

Zaśpiewajmy, wierni, i wysławmy ukrzyżowanego Zbawiciela i Wybawiciela naszego, zechciał bowiem dobrowolnie i łaskawie przygwoździć na krzyżu grzechy ludzi, wybawiając z oszustwa rodzaj ludzki i czyniąc godnym królestwa.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Dobrowolnie przecierpiałeś krzyż i wyzwoliłeś ludzi ze zniszczenia, Zbawco. Śpiewamy, wierni, i kłaniamy się Tobie, albowiem oświeciłeś nas mocą krzyża i wszyscy wysławiamy Ciebie, szczodry Przyjacielu człowieka, jako Dawcę Życia i Pana.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Stojąc przy krzyżu Pańskim Bogurodzica płacząc wołała: Biada mi, o Dziecię moje! Biada mi, światłości moich oczu! Jakże to zostałeś rozpostarty na krzyżu, który jako Bóg rozpostarłeś niebo jak namiot i z morza wyprowadziłeś źródła wód Twoim nakazem?

Po siódmej pieśni męczennikom:

Twoich cierpiętników, Panie, okazałeś wielkimi orędownikami świata, dzięki którym uciekają żądze. Ich modlitwami zbaw dusze nasze.

W czwartek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie apostołom. Ton 5:

Wszyscy zrodzeni z ziemi, pochwalmy w pieśniach duchowych i śpiewach mądrych apostołów jako świadków Słowa i sług Chrystusowych.

Modlą się bowiem gorliwie do Chrystusa za nami, wyśpiewującymi ich świętą pamięć i kłaniającymi się relikwiom.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich nauka i do krańców ziemi ich słowa.

Zgodnie wysławmy apostołów Pańskich, albowiem okazali się światłami świata. Złowili bowiem pobożnie pogan i oświeciwszy nas wyraźnie głoszą jak czcić Trójcę Świętą, zjednoczoną naturą, rozdzieloną zaś Hipostazami

Chwała, i teraz. Teotokion: Oblubienico nieznająca małżeństwa i zawsze Dziewico, z aniołami nieustannie sławimy Ciebie, albowiem przez Ciebie uczynił nam rzeczy wielkie Syn Twój i Bóg, który przed wiekami z Ojca zrodzony zechciał się pomieścić w łonie Twoim i wyzwolić z oszustwa nasz rodzaj.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Męstwem świętych męczenników zadziwiły się moce niebios, albowiem dobrze walcząc w śmiertelnym ciele mocą krzyża niewidzialnie zwyciężyli bezcielesnego wroga i modlą się do Pana o zmiłowanie się nad duszami naszymi.

W piątek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 5:

Miejsce czaszki było rajem, tylko bowiem postawiono drzewo krzyża, a natychmiast wydało kiść winogron dającą życie, Ciebie Zbawco, na naszą radość, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Drzewo Twego krzyża, Zbawco nasz, okazało się zbawczym dla świata. Na nim bowiem zostałeś dobrowolnie przygwożdżony i wybawiłeś z klątwy zrodzonych z ziemi, radości wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Widząc Ciebie na krzyżu, dobrowolnie wiszącego pośrodku dwóch łotrów, Twoja Matka z łonem szarpanym przez macierzyński ból, mówiła: Bezgrzeszny Synu, jakże to niesprawiedliwie na krzyżu jako łotr zostałeś przygwożdżony, chcąc jako najłaskawszy ożywić rodzaj ludzki.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Dzisiaj jaśniej pamięć cierpiętników, ma bowiem z niebios zorzę. Chór anielski tryumfuje i wraz z nimi świętuje rodzaj ludzki. Przeto modlą się do Pana o zmiłowanie się nad duszami naszymi.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 6:

Myślę o dniu budzącym bojaźń i płacząc nad moimi złymi czynami. Jak bowiem odpowiem nieśmiertelnemu Królowi lub z jakąż odwagą spojrzę na Sędziego, będąc marnotrawnym? Łaskawy Ojczy, Synu Jednorodzony, Duchu Święty, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Gdy zasiądziesz w dolinie płaczu, na miejscu które przyobiecaneś, aby sprawować sprawiedliwy Sąd, nie czyni jawnymi moich tajemnych czynów, Miłosierny, ani też nie zawstydzaj mnie przed aniołami, ale oszczędź mnie, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Sławną Matkę Bożą, bardziej świętą niż święci aniołowie, nie milnąc opiewajmy sercem i ustami, wyznając Ją jako Bogurodzicę, która zaiste zrodziła wcielonego Boga i nieustannie modli się za dusze nasze.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Jesteś Światłością sprawiedliwych, bowiem święci oświeceni przez Ciebie zawsze jaśnieją jako światła, które zgasiły świecznik niegodnych. Ich modlitwami, Zbawco nasz, oświecaj mój świecznik, Panie, i zbaw mnie.

We wtorek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 6:

Daj mi odwagę mądrych dziewczyc, Panie, i oświeć lampę mojej duszy olejem Twoich zmiłowań, abym anielską pieśń śpiewał Tobie: Alleluja.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, żadnego bowiem usprawiedliwienia nie mając, tę oto modlitwę do Ciebie, jako Władcy, grzeszni zanosimy: Zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bramy miłosierdzia otwórz nam, błogosławiona Bogurodzico, abyśmy ufając Tobie nie zginęli, ale przez Ciebie zostali wybawieni z niedoli, Ty jesteś bowiem zbawieniem rodu chrześcijańskiego.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Cierpiętnicy przecierpieli wysiłek, święci, i otrzymali od Ciebie oznaki zwycięstwa, zniszczyli przebiegłość nieprawych i przyjęli niezniszczalne korony. Przez nich daj nam, Boże, wielkie miłosierdzie.

W środę na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 6:

Dzisiaj spełnia się słowo prorocze, oto bowiem kłaniamy się na miejscu, gdzie stały nogi Twoje, Panie. Zakosztowawszy drzewa zbawienia dostępujemy wyzwolenia z grzesznych żądz, dla modlitw Bogurodzicy, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Twój krzyż został uświęcony, Panie, przez niego bowiem dzieją się uzdrowienia chorujących w grzechach. Przez niego przypadam do Ciebie, zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Zawsze Dziewica, młoda dziewczyna, która Ciebie zrodziła, widząc Ciebie ze względu na nas podniesionego na krzyżu, miała duszę zranioną mieczem bólu i płacząc jęczała macierzyńsko. Dla Jej modlitw zmiłuj się nad nami, Panie miłosierdzia.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Cierpiętnicy sprzeciwili się wrogom i otrzymali męczeńskie rany w cierpieniach, a chóry bezcielesnych stały, trzymając oznaki zwycięstwa.

Zadziwili się oprawcy i cesarze, bowiem pokonaliście Beliara, mądrzy, przez wyznanie Chrystusa. Panie, który ich umocniłeś, chwała Tobie.

W czwartek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie apostołom. Ton 6:

Jak stałeś pośrodku Twoich uczniów, Zbawco, dając im pokój, tak przyjdź do nas i zbaw nas.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich nauka i do krańców ziemi ich słowa.

Twoi uczniowie, Panie, posyłani na krańce ziemi, pobożnie złowili narody jak ryby i doprowadziły do Twojej łaskawości, Panie. Z nimi wołamy do Ciebie, Przyjacielu człowieka: Daj Twemu ludowi wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Święta Władczyni, czysta Matko naszego Boga, która w niewypowiedziany sposób zrodziłaś Stwórcę wszystkich, módl się zawsze ze świętymi apostołami do Jego łaskawości, abyśmy zostali wybawieni z cierpień i dano nam odpuszczenie grzechów.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Pamięć o Twoich cierpieniach, Panie, okazała się rajem, który był w Edenie, z nich bowiem raduje się wszelkie stworzenie. Daj nam, Chryste, ich modlitwami, pokój i wielkie miłosierdzie.

W piątek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 6:

Gdy tylko postawiono drzewo Twego krzyża, Chryste, zatrzęsły się fundamenty śmierci, Panie. Z radością pochłonęła bowiem Ciebie otchłań i wypuściła z przerażeniem. Okazałeś nam zbawienie Twoje, Święty, i wysławimy Ciebie, Synu Boży, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Panie, Żydzi skazali Ciebie na śmierć, Życie wszystkich. Morze Czerwone przeszli dzięki lasce i przygwoździli Ciebie do krzyża. Z kamienia ssali miód i przynieśli Tobie zółć. Wszystko dobrowolnie zniosłeś, aby nas wyzwolić z niewoli wroga. Chryste Boże, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Bogurodzico Dziewico, módl się do Syna Twego, dobrowolnie przygwożdżonego na krzyżu i wybawiającego świat z oszustwa, do Chrystusa Boga naszego, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Was, którzy na sądzie głosiliście Chrystusa i nie ulękliście się grózb nieprawych, natchnął Pan. Swoją cierpieniczą wytrwałością zniszczyliście bowiem hardość nieprawych i godnie przyjęliście od Chrystusa łaskę uzdrowień, nieustannie modląc się o zbawienie dusz naszych.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 7:

Mając lekarstwo pokuty, duszo moja, przystąp ze łzami, z westchnieniami wołając: Lekarzu dusz i ciała, wyzwól mnie, Przyjacielu człowieka, z moich grzechów, połącz mnie z nierządnicą, celnikiem i łotrem. Daj mi, Boże, przebaczenie nieprawości moich, i zbaw mnie.

Stichos: **Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.**

Nie naśladowałem pokuty celnika i nie zdobyłem łez nierządnicy. Zakłopotany jestem bowiem światłością takiej poprawy, lecz Twoją łaskawością zbaw mnie, Chryste Boże, jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jesteś czcigodniejszą od chwalebnych cherubinów, przeczysta Dziewico, oni bowiem nie mogąc znieść Bożej jasności, skrzydłami zakrywają oblicza sprawując służbę, Ty zaś wcielone Słowo widząc nosiłaś, do którego módl się nieustannie za dusze nasze.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Święci Twoi, Panie, stoczyli bój na ziemi, zdeptali wroga i zniszczyli oszustwo bałwochwalstwa. Przeto przyjęli od Ciebie korony, Przyjaciela człowieka Władcy i miłosiernego Boga, dającego nam wielkie miłosierdzie.

We wtorek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 7:

Panie, który przyjąłeś łzy nierządnicy i Piotra, który usprawiedliwiłeś celnika wzdychającego z głębi duszy, i mnie przypadającemu w rozrzewnieniu okaż zmiłowanie, Zbawco, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: **Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.**

Wyrzeczenie się Piotra oczyściłeś przez łzy i grzechy celnika przebaczyłeś przez westchnienie, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przewyższyłaś moce niebios, gdyż okazałaś się świątynią Bożą, błogosławiona Bogurodzico, jako rodząca Chrystusa, Zbawcę dusz naszych.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Radujcie się, sprawiedliwi, niech rozweselą się niebios, na ziemi bowiem męczennicy stoczyli bój i zniszczyli oszustwo. Niech tryumfuje zwycięski Kościół, świętując Chrystusa Boga wyznaczającego walkę i jedyne dającego zwycięstwo, dającego światu wielkie miłosierdzie.

W środę na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 7:

Kościół woła do Ciebie, Chryste Boże, w cedrze, jodle i cyprysie kłaniając się Tobie: Daj zwycięstwo ludowi prawosławnemu i dla Bogurodzicy zmiłuj się nad nami.

Stichos: **Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.**

Ze względu na mnie przecierpiałeś przygwożdżenie do krzyża, Chryste Boże, przyjmij moją odważną chwałę jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Nieustannie módl się, Bogurodzico Dziewico, do ukrzyżowanego za nas Chrystusa Boga, który zniszczył panowanie śmierci, aby zbawił dusze nasze.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Pogardziliście bezbożnymi oprawcami i znieśliście ból mąk, święci, nie wyrzekliście się wiary w Chrystusa. Przeto módlcie się do Przyjaciela człowieka Boga, aby zbawił dusze nasze.

W czwartek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie apostołom. Ton 7:

Pracownikami Twego miasta okazałeś Twoich apostołów, Słowo, siekących bożków. Przeto Ciebie, Władcę, wśród narodów głosili, pobożnie wysławiając.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich nauka i do krańców ziemi ich słowa.

Czyniąc pamięć chwalebnych apostołów, karmicieli Kościoła, pieśń nad pieśniami zaśpiewajmy Chrystusowi, albowiem oni wybawili winnych grzechów przez głoszenie pokuty, prześladowcy oszustwa i siewcy pokoju, i orędownicy świata.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, z której Słowo bez zmiany stało się człowiekiem i zamieszkało w nas. Raduj się, Czysta, radości apostołów i męczenników, i wiernych zbawienie. Raduj się, Matko Chrystusa Boga.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Święci, módlcie się o danie nam odpuszczenia grzechów naszych, prosimy, oraz wybawienie z czekających nas okropieństw i gorzkiej śmierci.

W piątek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 7:

Jaśniejszym od ognia, skuteczniejszym w działaniu od płomienia okazałeś drzewo krzyża Twego, Chryste, spalające grzechy słabych i oświecające serca wyśpiwujących Twoje dobrowolne ukrzyżowanie, Chryste Boże nasz, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Rządzący mocami niebios i znający lenistwo duszy mojej, zbaw mnie krzyżem Twoim, Chryste Boże, jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Nieustannie módl się, Bogurodzico Dziewico, do ukrzyżowanego za nas Chrystusa Boga, który zniszczył panowanie śmierci, aby zbawił dusze nasze.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Męczennicy Twoi, Panie, zwyciężyli wroga i zawstydzili oszustwo bożków, uzbroiwszy się w moc krzyża. Przeto śpiewając z aniołami wołają zwycięską pieśń, wysławiając Ciebie, Chryste. Przez nich modlimy się: Zbaw nas.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 8:

Przychylnym okiem spójrz na moją pokorę, Panie, bowiem powoli kończy się moje życie i nie mam ratunku przed moimi czynami. Przeto modłę się: Łaskawym okiem spójrz, Panie, na moją pokorę i zbaw mnie.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Stojąc przed Sędzią zatroszcz się, duszo, i pomyśl o budzącej bojaźń godzinie. Sąd bowiem jest niemiłosierny dla tych, co nie czynią miłosierdzia, zawołaj przeto do Chrystusa Boga: Znacwo serc, zgrzeszyłem, zanim mnie osądzisz, zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przeczysta Bogurodzico, będąc duchową bramą życia, przybiegających do Ciebie z wiarą wybaw z nieszczęść, aby sławili przeczyste Twoje zrodzenie na zbawienie dusz naszych.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Okazaliście się duchowymi światłami, święci męczennicy, bowiem wiarą zwyciężyliście mgłę oszustwa, rozjaśniliście wasze duchowe lampy i z chwałą weszliście z Oblubieńcem do pałacu niebieskiego. Teraz przeto prosimy was, módlcie się o zbawienie dusz naszych.

We wtorek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 8:

Jak nierządnicą przypadam do Ciebie, aby otrzymać rozgrzeszenie, i zamiast wonnego olejku przynoszę Tobie, Chryste Boże, łzy z serca, abyś jak nad nią zmiłował się też nade mną, Zbawco, i dał mi oczyszczenie grzechów. Przeto jak ona wołam do Ciebie: Wybaw mnie z błota czynów moich.

Stichos: Panie, nie oskarżaj mnie w zapalczywości Twojej i nie karz mnie w gniewie Twoim.

Myśląc o owym dniu budzącym bojaźń, duszo moja, czuwaj zapalając swoją lampę, rozświetloną olejem, nie wiesz bowiem, kiedy dojdzie do Ciebie głos mówiący: „Oto Oblubieniec!” Czuwaj przeto, duszo moja, abyś nie zasnęła i po obudzeniu znalazła się poza pałacem, stukająca jak pięć dziewic. Czekaj czuwając, abyś z olejem namaszczeń spotkała Chrystusa, który da tobie pałac Bożej chwały swojej.

Chwała, i teraz. Teotokion: Niezachwiane umocnienie wiary i czysty dar naszych dusz, Bogurodzicę w pieśniach wysławiamy, wierni: Raduj się, któraś pomieściła w Twoim łonie opokę życia. Raduj się, nadziejo krańców ziemi, Wspomożenie strapionych. Raduj się, Oblubienico Dziewicza.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Światłością niebiańską jaśnieje dzisiaj ta arka, w niej bowiem radują się zastępy anielskie, z nimi weselą się chóry męczenników w dniu pamięci cierpiętników. Ich modlitwami ześlij światu Twemu pokój, Chryste, i wielkie miłosierdzie.

W środę na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 8:

Łotr widząc Przywódcę życia wiszącego na krzyżu, powiedział: Gdyby to nie Bóg wcielił się, który jest z nami ukrzyżowany, słońce nie skryłoby swoich promieni, ani też ziemia nie trzęsłaby się z przerażenia. Przeto Ty, który wszystko cierpisz, wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

Pośrodku dwóch łotrów znalazł się krzyż Twój jako waga sprawiedliwości. Jednego z nich sprowadziła do otchłani ciężarem bluźnierstwa, drugiego zaś ciężar zmniejszyła przez poznanie teologii. Chryste Boże, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Widząc na krzyżu Baranka i Pasterza, i Zbawcę świata, Ta, która Ciebie zrodziła, mówiła ze łzami: Świat raduje się

przyjmując zbawienie, zaś moje łono płonie, widząc Twoje ukrzyżowanie, które cierpisz za wszystkich, Synu i Boże mój.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Byliście niewzruszonymi wędrowcami ciasnej drogi cierpień, święci męczennicy. Przecierpeliście bowiem fale pokus i otrzymaliście życie bezcielesnych sług, opoka cierpliwości, okazaliście się fundamentami pobożności, módlcie się do Chrystusa Boga za dusze nasze.

W czwartek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katyzy poetyckie apostołom. Ton 8:

Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz, któryś rybaków uczynił mędracami, zesławszy im Ducha Świętego i przez nich złowiwszy świat cały, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich nauka i do krańców ziemi ich słowa.

Zaśpiewajmy Bożym uczniom naszego Boga, światłom świata i przewodnikom, początkowi naszego zbawienia, albowiem zapalili światłość nam, będącym w ciemnościach, i wszystkim głosili Słońce Chwały. Przeto zniszczyli oszustwo bezbożnictwa, głosząc Trójcę w jednym Bóstwie, więc modlimy się do was, apostołowie Chrystusa Boga, dajcie odpuszczenie grzechów tym, którzy z miłością świętują świętą pamięć waszą.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, przyjmująca radość anioła dla świata, raduj się, która rodzisz Twego Stwórcę i Pana. Raduj się, któraś stała się godną być Matką Bożą.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Zwycięsko spełniwszy bieg, sprzeciwiście się prześladowcom, męczennicy, mając bowiem ciała uśmiercone na ziemi, święci, przyjęliście życie niebiańskie.

W piątek na jutrzni po pierwszej recytacji Psalterza katyzy poetyckie krzyża. Ton 8:

Pośrodku Edenu drzewo zakwitło śmiercią, pośrodku zaś całej ziemi wykiełkowało drzewo życia. Skosztowawszy pierwszego będąc niezniszczalnymi staliśmy się zniszczalnymi, a próbując drugiego rozkoszujemy się niezniszczalnością, krzyżem bowiem zbawiasz rodzaj ludzki jako Bóg.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty.

W raju zostaliśmy obnażeni przez drzewo, w jego zakosztowaniu wróg przyniósł uśmiercenie. Drzewo krzyża sprowadza zaś ludziom na ziemię szatę życia i cały świat napęlnia wszelką radością. Widząc Chrystusa podwyższanym, z wiarą zgodnie zawołajmy Bogu, ludzie: Napęlnij świątynię chwałą Twoją.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Widząc wiszącego pośród łotrów wcielonego z Twego czystego łona i zrodzonego przez Ciebie w sposób przewyższający myśl, Czysta, czując ból łona i macierzyńsko płacząc, wołała: Biada mi, Dziecię moje, cóż to za Boża i niewypowiedziana Twoja Opatrzność, którą ożywiłeś Twoje stworzenie? Opiewam łaskawość Twoją.

Po siódmej pieśni męczennikom:

Przez wstrzemięźliwość umartwiwszy ogniem palącą naturę i poruszenia żądz, męczennicy Chrystusowi przyjęli łaskę odpędzania chorób i żyjąc także po

śmierci działają cuda. Zaiste cud to przesławny, że nagie kości toczą uleczenia.
Chwała jednemu Stworzycielowi Bogu.

Koniec.

Niech z wielką sławą będzie pochwalony Bóg, Stwórca wszystkich.